

[Undervisningsministeren.]

tror heller ikke, den eksisterer i de frie skolers kreds. Den interesse, der har været for efterskolen i de senere år, og som har betydet stigende tilgang til den, nærer jeg ikke tvivl om også vil gælde under en udvidet undervisningspligt. Jeg er naturligvis helt indforstået med, at de i punkt 8 nævnte muligheder for forskellige skoleformer, der vil kunne gå ind i en 9-årig grunduddannelse, naturligvis skal eksistere som noget særdeles værdifuldt.

Der er i denne forbindelse sagt både for og imod med hensyn til pauseåret. Jeg tror, at pauseåret vil være en af mulighederne for et miljøskifte, som kan være værdifuldt. Personlig tror jeg ikke — men det kan kun være en skønssag eller en trossag, om man vil — det vil blive meget anvendt. Jeg tror ganske enkelt, at udviklingen vil være den, at man vil fornemme, at en grunduddannelse er for lidt, og at man ikke skal ret mange år ind i 1970'erne, før fornemmelsen heraf vil være ganske klar, og før man vil føle det som en ganske naturlig ting, at undervisningspligten er 9-årig; det vil svare til de samfundsforhold, vi til den tid lever under. Men mulighederne for miljøskiftet er vigtige, og de er navnlig vigtige for perioden fra 14 til 16 år — de kan også være det tidligere, men det er nu nok især i 14-16 års alderen, at mulighederne skal være der. Når det er fremhævet af hr. Holger Hansen, at det også skal være økonomisk muligt at sende sine børn på efterskoleophold, er jeg ganske enig i dette synspunkt. Det vil være en af de ting, der også må med ind i drøftelserne og overvejes i forbindelse med gennemførelsen af den udvidede undervisningspligt, når dette måtte blive aktuelt i 1970'erne.

Endelig én ting til: fru Ellen Strange Petersen rejste det spørgsmål, om det ikke er på tide at drøfte folkeskolens formål. Jeg skal dertil svare, at det er meget muligt, men skal vi nu ikke først tage drøftelsen af disse ting, som dog er væsentlige for udviklingen i de kommende år? Jeg skal gerne medtage i drøftelserne også formålet; men det forekommer mig altså at være vigtigt at få taget stilling til disse 9 punkter her.

Så skal jeg endnu en gang takke for den positive indstilling til det, der ligger i forslaget, enten man har kunnet tilslutte sig det fuldt ud, eller man har været kritisk

over for det. Jeg håber på, at vi i udvalget kan få et godt samarbejde og gode drøftelser om problemerne.

K. B. Andersen: Det er kun to korte bemærkninger til ministeren. For det første vil jeg gerne sige, at jeg da ikke synes, ministeren bør tage det ilde op, hvis vi finder det hyggeligt, at han er her, når vi drøfter hans forslag. Sådan skulle mine venlige bemærkninger for forstås, og sådan håber jeg også de er blevet opfattet.

Så vil jeg gerne sige vedrørende ministerens bemærkninger om enhedsskolen, at nu er det måske nok rimeligst, at vi drøfter dette i forbindelse med det lovforslag, ministeren nævnte, der er fremsat fra socialdemokratisk side, og som ministeren i udvalget har stillet et ændringsforslag til. Men netop hvis vi skal forsøge at harmonisere nordisk uden derfor at ensrette — hvad jeg er helt enig med ministeren i — så er det enhedsskoleopbygningen, vi skal have fat i; det tror jeg heller ikke ministeren vil være uenig i. Det er derfor, jeg har ment, det var så vigtigt, at vi fik mulighed for at gøre forsøg ud over dem, vi kan få gjort i dag. Netop ud fra et nordisk synspunkt synes jeg ikke ministeren er gået helt så langt, som rimeligt var. Men det kan vi som sagt vende tilbage til under drøftelserne om det andet forslag, når vi kommer så langt engang.

Ellen Strange Petersen: Jeg vil gerne sige ministeren tak, også fordi vi må drøfte formålet. Jeg havde ikke tænkt, det skulle være i dag, men da jeg nu ikke på grund af forretningsordenen kunne nå at få nævnt det før, vil jeg alligevel lige gøre opmærksom på, hvad der står i cirkulæret om målet for folkeskolens undervisning. Der står:

„Skolen må gennem sin virksomhed foruden at være kundskabsmeddelende være opdragende og karakterdannende. Den bør udvikle og styrke børnenes sans for de etiske og kristelige værdier, give dem ærbødighed for menneskelivet og for naturen, kærlighed til hjemmet og vort folk og land, respekt for andres meninger, følelse for fællesskab mellem folkene og samhørighed med de andre nordiske folk. Skolen må således bidrage til at give børnene idealer, hjælpe dem til at sætte sig mål i livet, øge deres respekt for op-